

ВЪРХОВЕН СЪВЕТ НА ФРАНЦИЯ

РАУЛ Л. МАТЕИ, 33°, СТАР СУВЕРЕНЕН ВЪРХОВЕН КОМАНДИР НА ФРАНЦИЯ

Историята на Върховния Съвет на Франция е история на сътрудничество с регулярното Масонство в Америка и в цяла Европа

Върховният Съвет на Франция е създаден през октомври 1804 от Почитаемия Граф Александър Грас-Тили, 33°, който тогава е бил активен член на Върховния Съвет на 33° на Съединените Американски Щати, учреден през 1801, който днес съществува като Върховен Съвет, 33°, Южна Юрисдикция. По онова време Почитаемият г-н Грас-Тили е бил и “доживотен” Велик Командир на Върховния Съвет във френските острови в Западна Индия (основан през 1802), пост, който той отстъпва на Херцог Деказ през 1818. През 1802-1803 въстанието на местното население в Сан Доминго принудило французите, включително и Грас-Тили, да избягат в Америка и Европа. Така този Върховен Съвет е съществувал за кратко време. През 1821 той прехвърлил правата си на Върховния Съвет на Франция.

На 5 декември 1804 Върховният Съвет на Франция и Великият Ориент на Франция встъпили в “съглашение”. То е официално прекратено на 6 септември 1805. През юли 1806 г-н Грас-Тили освобождава поста Велик Командир на Върховния съвет на Франция в полза на Принц Камбасер, Върховен Съветник на Френската Империя. През 1818 г-н Грас-Тили се опитал да си възстанови властта чрез разколническия Върховен съвет “Праго”, но бил наказан от тях с отнемане на правата, степените и титлите. През 1821, обаче, оцелелите членове на регулярния Върховен съвет успели да реактивират Оргена. По-късно френската юрисдикция променила името си на Върховен Съвет на Франция, който днес остава вторият по старшинство измежду съществуващите в света Върховни Съвети и първия на европейския континент.

Сред Великите Командури, които са ръководили Ритуала във Франция, Почитаемият Бр. Рене Раймонг, 33°, днес заслужава възстановяване на вниманието към него, като се има предвид сегашното международно положение. Повишен в Майстор Масон през 1899, Почитаемият Бр. Раймонг получава всички Степени по Шотландския Ритуал и през 1910 е избран за Активен Член на Върховния съвет на Франция, когато баща му, Жан-Мари Рамон, е Суверенен Велик Командир. Рене Раймонг изпълнява различни длъжности и от 1918 до 1924 е изпълняващ длъжността Велик Командир. След краткото председателстване на Почитаемият Бр. Густав Дезмон, 33°, Почитаемият Бр. Раймонг, 33°, е официално избран за Велик Командир на 15 септември 1926. Той заема този пост до смъртта си 32 години по-късно – най-дългият мандат на Велик Командир в историята на Върховния Съвет на Франция. Това изключително изпълнение е в резултат от личността на Почитаемия Бр. Раймонг и на неговия традиционен и исторически правилен подход към Шотландския Ритуал. Професията му на електроинженер

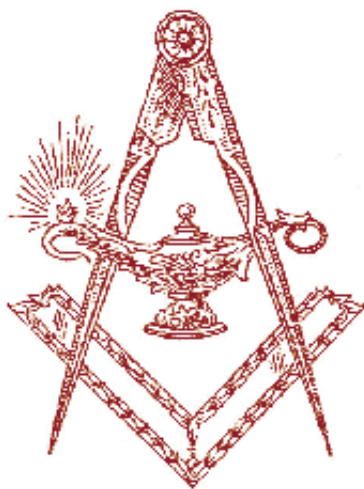
и химик не го е преграждала към езотеризма. Като млад Масон той бързо се превръща в решителен противник на *Великия Ориент на Франция* поради политическата му ангажираност и неговите ендемични борби срещу Върховния съвет на Франция.

Във *Великата Ложа на Франция* Рене Раймонг е сред учредителите на Ложа Теба, която през 1918 и през следващите години е известна като запазила основните правила на Ордена. Великият Командир Раймонг през един прогължителен период е също така член на кръга, наречен Космическо движение, което изучава връзките между човечеството и вселената. Почитаемият Бр. Раймонг оформи своя зряво отстоявана философия, но имайки предвид невъзможността да постигне увереност по тези въпроси, неговото отношение е било на постоянна толерантност в търсенето на почтен *modus vivendi*, когато при някои проблеми може да възникне риск от противопоставяне на един Брат срещу друг или търкания между Върховни Съвети.

Великият Командир Раймонг е писал книги, които подписвал с

името Рене Верие. Една от тях, отнасяща се до Майката Ложа на Шотландския Ритуал на Марсулия, 1751-1814, е забележителна със своята яснота и с документите, които предава.

През 1929 Почитаемият Бр. Раймонд председателства IV Международна Конференция на Върховните Съвети, състояла се в Париж. Както и предшествениците му от 1804 насам, той ръководел международната дейност на Върховния съвет на Франция в съгласие с Великите Командири на САЩ и на Великия Командир на Канада. В онези дни презатлантическото пътуване е било по-трудно и по-скъпо струващо, отколкото е днес. Въпреки това, Почитаемият Бр. Раймонд посещавал Съединените щати почти всяка година, за да укрепва взаимното разбирателство, което се преценявало като съществено за Шотландския Ритуал и за регулярно-

то Масонство в Европа. Неговите наследници също продължили тази традиция и особено Великия Командир Шарл Рианги, 33°, който не бил в състояние да предотврати разкола в Шотландския Ритуал във Франция през 1966. В резултат от това Върховният Съвет на Франция е обявен за безнадежно нерегулярен от американската юрисдикция на Шотландския Ритуал, от Върховния Съвет на Канада и този на Нидерландия. Впоследствие Великият Командир Рианги създава нов Върховен Съвет на Франция, който е признат от другите регулярни Върховни Съвети в света като легитимно продължение на Органа, създаден през 1804 от Почитаемия Бр. дьо Грас-Тили.

До 1986 Великите Командири, които наследяват Почитаемия Бр. Шарл Рианги начело на новия Върховен Съвет на Франция, остават верни на тази традиционна политика на плодотворно сътрудничество със Североамериканските Юрисдикции. ♦